

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Denunciare, Hæreticum, & alios criminosos

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

ab eo, qui prœuidet sibi in fine anni fore
 impossibilem. Ita Suarez *2. 4. disput. 36. sect.*
5. numero 5. Et quamuis Sancius *disputat.*
11. numero 70. contrarium probabile pu-
 rat de iure positivo, de iure tamen na-
 turæ tenet nobiscum, si præsertim ti-
 meretur publicum damnum, &c. *p. 4.*
tract. 5. resolut. 29. Si verò scœmina sciens,
 & potens, ver. gr. in fraterminum non
 reuelaret Confessarium, incurreret ex-
 communicationem, quæ per Bullam
 non potest absolui, nisi prius satisfiat
 parti, nimirum tribunali denunciando,
 &c. *part. 4. tract. 5. resolut. 26.* in fine. Post-
 quam verò denunciauerit, absolui po-
 test tum virtute Bullæ, tum etiam priui-
 legiorum Regularium absque vlllo onere
 comparandi coram Inquisitoribus. *par. 4.*
tract. 5. resolut. 29. in fine.

Hæc obliga-
tio semper
durat: tum
virtute e-
dicti.
 2. Durat autem valor & obligatio e-
 dicti per totum annum: non enim mi-
 norem habet vim, quam leges Canoni-
 cæ: nam fertur auctoritate Apostolica,
 & Tribunal, à quo procedit, est perpetu-
 um, vnde perpetuò durat, quemad-
 modam Bulla Cœnæ. Ita Suarez *de fide*
disputat. 20. sectio. 4. numero 11. contra
 Henricum *lib. 13. cap. 8. numero 4. in gloss.*
litt. L. par. 4. tract. 5. resolutione 27. Immo

Tum etiã
virtute
præcepti
Inquisitor-
Rom.
 quamuis Inquisitores particulares, ex
 negligentia, vel alio capite non publi-
 carent edictum, adhuc esset obligatio
 denunciandi, non solum sub onere peccati
 mortalis, sed etiam c. usuræ, stante
 præcepto Inquisit. Romanæ, edito 3.
 Ianuarij; 623. Quod non ideo non est
 perpetuum, quia non proponitur nomi-
 ne decreti, sed præcepti, vt aliqui opina-
 ti sunt: nam illud more decretorum ob-
 ligat vbique locorum, & pœnam impo-
 nit indelinitè: fortasse verò prodiit sub
 nomine præcepti, quia hoc familiare est
 illi Tribunali, & præceptum, ac decre-
 tum sæpè confunduntur in iure, vt notat
 Tuschus *v. Præceptum, conclus. 480. nu-*
mero 4. & 11. & obseruari potest in con-
 stit. Sixti V. circa agitationes taurorum
 apud Guttierrez *l. 1. cap. 7. n. 36. p. 4. tr. 5. res.*
41. Circa terminum verò denunciandi,

Sed dies
termini nõ
computan-
 aduerte cum Freyra *n. 41.* in eo non cõ-
 prehendi diem ipsum publicationis vsq;

ad sequentem eadem hora, qua fuit pu-
 blicatus. *Ibid. §. n. de sin. am.*

3. Nota hic primò obligationem de-
 nunciandi hæreticum, vel de hæresi
 suspectum, vrgere etiam eos, qui sciunt
 sub sigillo naturali, vel etiam sub iura-
 mento: quia agitur de bono publico. Ita
 Palauus *tract. 4. disputat. 9. punct. 10. nu-*
mero 5. contra Fagundez *præcep. 2. lib.*
4. cap. 3. numero 33. par. 1. tractat. 4. resolu-
tus. 2. 4. & par. 4. tractat. 5. resolut. 31. Con-
 tra quem *ibidem* bene docet Moura *de*
scilicet. sectio. 3. cap. 3. numero 11. Con-
 fessarium sollicitantem, sicut & ceteri
 suspecti de hæresi denunciari debere,
 etiam si de eodem delicto non sit dif-
 famatus: nam in his delictis potest in-
 quiri, etiam si infamia non præcedat,
part. 4. tractat. 5. resolutio. 1. Nec verò re-
 quiritur, quod denunciator probare
 possit delictum, vt contra eumdem *ibid.*
 docet Barbosa *de potest. Episc. p. 3. alleg. 90.*
numero 51. Quia, licet denunciator
 teneatur de iure suam denunciationem
 probare. *l. Diuus. & l. ab accusatore, ff.*
de Senatusconsult. Turpill. peculiare tamen
 est huic Tribunali; posse inquirere ex
 simplici denunciatione, quæ licet non
 sit satis ad probandum, satis tamen est
 ad diligentias adhibendas, vt alias cri-
 men ignoscatur, fortasse etiam per alias
 denunciationes. *par. 1. tr. 4. resolut. 1. & p. 7.*
tr. 12. resolut. 21. Quod quia in aliis Tribu-

nalibus non cõtingit; in his nemo denũ-
 care tenetur delictum, quod probare nõ
 potest, ait Bannez apud Cruz *vbi infra procedit.*
 contra Sancium, & alios. Et probabile
 est, neque posse, vt docet Cruz *part. 1. tr. 8. art. 4. dub. 13.* Quamuis contraria sen-
 tentia Lessij *l. 2. c. 30. dub. 6. num. 49.* sit
 probabilior. *p. 3. t. 5. resolut. 100.* Tenetur et-
 iam in S. Officio denunciare, qui aliquod
 delictum proximi suspectum nouit ex
 auditu, non solum fide digni, sed etiam
 leuis: relinquendo talis dicti valorem
 penes Inquisitores: nam hæc delicta ver-
 gunt in damnum publicum, ob quod in
 hoc Tribunali admittuntur testes aliis
 inhabiles, vt dicemus *v. Inquisitorũ, n. vbi*
supra. Ita Thomas à Iesu *de visit. tr. 1. c. 15.*
num. 11. contra Fagundez *p. 4. t. 3. res. 28.*
 4. Nota

tur in ter-
 mino.

Ob igit au-
 tem etiam
 scientes sub
 sigillo natu-
 rali, & sub
 iuramento.

Etiam non
 potentes de
 licitum pro-
 bare.

Quod in
 aliis Tribu-
 nalibus nõ
 procedit.
 Immo etiã
 scientes ex
 auditu par-
 tona leuis.

Etiam vxo-
 rem.

Frater 4 Nota secundò in denunciacione hæreticorum non dari personas privilegiatas, nam vxor, & frater tenetur denunciare maritum, & fratrem hæreticum. Ita de vxore, Pegua parte 3. numero 111. comm. 160. de fratre Sanctærel-lus de har. capite 9. numero 15. parte 1. tractat. 4. resolutione 5. Immo patrem hæreticum tenetur quoque filius denunciare. Ita DD. quos citat, & sequitur Farinacius de har. quæst. 197. §. 2. num. 40. contra Ales. p. 3. quæst. 23. memb. 4. ar. 2. dub. ult. Verum est, quod Genueſis cap. 18. num. 9. limitat hanc sententiam in casu, quo pater dogmatizaret, & filium aliosque doceret, vel si vocaretur à iudice tanquam testis, quod fieri non debere, nisi in subsidium deficientibus aliis testibus p. 1. tract. 4. resolut. 4. Ex quo reprobandus est vniversaliſter Pereira cap. 10. num. 35. docens personas privilegiatas non teneri revelare crimen occultum sui coniuncti, ex vi monitorii, etiam si alii testes deficient. part. 3. tr. 5. resolut. 63. Imò stante praxi, videtur, quod vxor, & frater teneantur denunciare virum, & fratrem, in blasphemias prorumpentes, vel aliud crimen suspectum de hæresi perpetrantibus. Quamvis Homobonus de cas. res. part. 2. cap. 1. id neget ex eo, quod extra crimen hæresis ad hoc non coguntur à iure. part. 1. tractat. 4. resolut. 6.

Et videtur etiam dicendum in delictis suspectis. 5 Docent verò DD. communiter non teneri hæreticum denunciare seipsum: quia ex cap. aliquando. de penis, dist. 1. nemo tenetur se prodere. Sed hanc sententiam aliqui limitant, nisi perniciosa publica immineat, in quo casu pro bono communi vita spernenda foret. Vnde doctissimi Theologi obligaverunt discipulos cuiusdam hæretici dogmatizantis ad illum denunciandum, quamvis ipsi fuerint complices delicti; part. 1. tract. 4. resolut. 3. Et mulier sollicitationi in Confessione consentiens tenetur Confessarium denunciare, vt habetur ex declaratione S. D. N. Urbani VIII. & Sæcæ Congregat. specialiter celebratæ coram D. N. die 25. Julii 1624. relata in Epistola Cardinalis Mellini ad Card.

Non tametsi sum. 6 Nota tertid, quod quamvis Fa-

Nisi per accidens revelando complice. gundez pr. 2. lib. 4. cap. 3. num. 31. excuset denunciandi à denunciando hæreticum eum, cui periculum vitæ, famæ, aut bonorum exterrorum in propriam, vel patris, matris, vxoris, fratris, vel alterius coniunctissimi personam immineat, vnde docet Freyta quæst. 19. num. 15. quod hæreticus, qui ob timorem magni damni complices trahit, non est tradendus brachio seculari, vt dimittitur, sed mitius tractandus. His tamen non obstantibus, Bonacina disp. 6. punct. 2. non testatur, hæc doctrinam non omnibus probari. Et illam Genueſis cap. 18. num. 8. limitat, nisi hæreticus dogmatizaret, & seduceret animas, aut corpora læderet, &c. nam in his casibus teneretur homo exponere propriam vitam pro patria. Et ipse Freyſas, stante praxi, contrariam sententiam amplectendam esse, inquit, pro omnimodè in casu hæresis formalis, part. 1. casu. tract. 4. resolut. 7. Et bene docet quæst. 12. Nam non quod stando etiam in prima sententia periculum in bonis temporibus amici non excuset: quia maior amicus est Deus, & amicus usque ad aras. poralibus Alioqui numquam denunciandus foret amicus, vel consanguineus hæreticus, quia incurreret penam confiscationis propriis bonorum, cap. cum secundum de har. in 6. tractatus. Amissionem verò bonorum temporaliū propriorū tunc solum excusare quædo cogeret statum mutare, part. 4. tract. 5. res. 36. Regulariter verò mulierem sollicitatam non excusari ob timorem à Confessario denunciando, ait Bonacina disp. 6. punct. 4.

habetur, talem sceminam non teneri suum consensum exprimere, & si vel ipsa, vel Confessarius exprimant, in Actis Curie non scribi, tanquam rem impertinentem ad Tribunal. Ex quibus resellendæ duæ extremæ opiniones erunt vna Souzæ tractat. 2. cap. 7. num. 7. quod mulier consentiens non debeat revelare, & alia Freyſas in edit. noviss. quæst. 10. num. 40. quod teneatur aperire copulam, & inquisitores possint illam de hoc interrogare, p. 4. tr. 5. res. 31. & recitanter in p. 1. tr. 4. res. 9.

Sed quid si 6 Nota tertid, quod quamvis Fa-
gundez pr. 2. lib. 4. cap. 3. num. 31. excuset denunciandi
à denunciando hæreticum eum, cui pe-
riculum vitæ, famæ, aut bonorum ex-
terrorum in propriam, vel patris, ma-
tris, vxoris, fratris, vel alterius coniun-
ctissimi personam immineat, vnde do-
cet Freyta quæst. 19. num. 15. quod hære-
ticus, qui ob timorem magni damni com-
plices trahit, non est tradendus brachio
seculari, vt dimittitur, sed mitius tra-
ctandus. His tamen non obstantibus,
Bonacina disp. 6. punct. 2. non testatur, hæc
doctrinam non omnibus probari. Et
illam Genueſis cap. 18. num. 8. limitat,
nisi hæreticus dogmatizaret, & seduceret
animas, aut corpora læderet, &c.
nam in his casibus teneretur homo ex-
ponere propriam vitam pro patria. Et ipse
Freyſas, stante praxi, contrariam sen-
tentiam amplectendam esse, inquit, pro omni
maximè in casu hæresis formalis, part. 1. casu.
tract. 4. resolut. 7. Et bene docet quæst. 12. Nam non
quod stando etiam in prima sententia periculum in
bonis temporibus amici non excuset: quia maior
amicus est Deus, & amicus usque ad aras. poralibus
Alioqui numquam denunciandus foret amicus,
vel consanguineus hæreticus, quia incurreret penam
confiscationis propriis bonorum, cap. cum secundum de har. in 6. tractatus.
Amissionem verò bonorum temporaliū propriorū tunc solum excusare quædo
cogeret statum mutare, part. 4. tract. 5. res. 36. Regulariter verò mulierem sollicitatam non excusari ob timorem à Confessario denunciando, ait Bonacina disp. 6. punct. 4.

punct. 1. §. 3. num. 6. quia ferè numquam huiusmodi damni periculum imminet, incommoda, quæ sequuntur ex abusu huius Sacramenti prævalent incommo-
Et Confes- modis privatarum personarum. Sed
sarii non hæc opinio admittenda est, quando bo-
sint multū num fidei periclitatur. Et ira tenet
trepidati in Soula lib. 1. cap. 3. §. 4. num. 58. qui regulari-
his pericu- ter huiusmodi mulieres excuset in pro-
lis, & mi- babili periculo mortis, &c. suæ vel con-
tant solli- iunctorum. Sed caveant Confessarii, ne
citatas et trepidetur timore, ubi nullus est timor,
iam nobi- & moneant mulieres denunciare, & se-
les ad de- cundum Sancium disput. 11. num. 45. et
nunciandū iam nobiles, & egregias, si clausura, in-
per se, si pos- firmitate, vel alias non sint impeditæ, a-
sunt, aliā dire Inquisitores personaliter; nec enim
per alium id durum est ob bonum Religionis, par.
 4. tract. 5. res. 19. Si verò sint legitime im-
 peditæ, aut non possint Inquisitorem
 absque infamia adire, secundum Por-
 tellium V. sollicitare feminas num. 21. sa-
 tisfaciens mittendo Epistolam, vel stā-
 do consilio Confessarii, par. 1. tract. 4.
 res. 7. §. 1. idem.

*An denun-
 cianda sit
 mulier,
 qua semel
 maleficiū
 fecit.*

*Et qui deli-
 ctum com-
 misit, in
 quo cessat
 præsump-
 tio, in qua
 fundatur
 suspicio.*

*Licet hare-
 ticus, &c.
 sit frater-
 ne corri-
 gendus, si
 speratur*

7 Nota quarto, secundum Genuen-
 sem in praxi cap. 18. nu. 15. non esse de-
 nunciandam mulierem, quæ semel ma-
 leficiū, aut superstitionem fecit, nisi
 flageret manifestè hæresim, & simplici-
 tas, aut alia iusta causa non excusaret,
 part. 2. tract. 17. res. 65. in fine. Et quan-
 do delictum denunciandum præcipi-
 tur ex præsumptione, qui sciret præ-
 sumptionem inefficere secundum Va-
 lerum V. hæresis diff. 1. num. 4. non tene-
 retur denunciare, ut qui v. gr. sciret ali-
 quem divinare ex simplici manu in-
 spectione, &c. non autem ex pacto da-
 monis, ut præsumit Sixtus in Bulla. Sed
 contrarium docet Freytag quæst. 2. 1. num.
 26. & tale iudicium reservandum esse
 Inquisitoribus, par. 1. tr. 4. res. 10. Unde sen-
 tentia Valeri non placet. ibid. tr. 10. res. 10.
 27. §. Item prohibitio.

8 Nota quinto, quod licet, prius-
 quam hæreticus, vel de hæresi suspe-
 ctus, denunciatur, procedere debeat
 fraterna monitio, si speretur fructus;
 nihilominus non obstare correctione,
 deferri debet. Ita præcipit Inquisitorum

edictum, & rationabiliter: quia, ut ait *fructus, de
 ber tamen
 denunciat
 ti, non ex-
 pectata e-
 mendatio-
 no.*
 Suarez de fide disputat. 20. sect. 3. num. 12.
 his criminibus rarissime occurrere potest
 per privatam correctionem & ad cog-
 noscendam veram resipiscenciam ma-
 gna prudentia requiritur, cum semper
 lateat fraus. Et propterea finis præci-
 pius denunciationis non est sola emen-
 datio fratris, sed publica illius corre-
 ctio ad aliorum securitatem, quæ ex
 fraterna correctione sperari non po-
 test. Ita Palauus tractat. 4. disput. 9. punct.
 10. num. 2. Idem docet Bonacina in Bull.
 Cæn. disput. 1. quæst. 12. punct. 3. numero 1. Imò etiam
 de machinantibus malum alicui Cardini si emen-
 datus.
 dali, qui ex Const. Pij V. denunciari
 præcipiuntur, part. 5. tractat. 2. res. 89.
 §. 5. Sed difficultas. ¶ Vbi testatur, se hæc
 doctrinam quoad suspectos hæresis do-
 cuisse, in part. 4. tr. 3. res. 24. Sed ibi reve-
 ra docuit correctionem omitti debe-
 re. ¶ Ex quibus existimo cum Bouacin.
 tr. var. disp. 6. pun. 3. n. 9. & aliis hæresi-
 cum, vel suspectum de hæresi, denuncian-
 dum esse, etiam si moraliter constet
 iam esse emendatū. Contrarium tamen
 tenet Sotus lib. 3. q. 5. art. 5. quem multi
 sequuntur, par. 1. tr. 4. res. 3. & p. 4. tr. 3. res. 51
 & p. 1. 3. res. 63. Quod si petas, quo pacto
 constare possit, reum esse emendatum?
 Respondet Felin. in c. testimonium, de test.
 si sacramentaliter sit confessus Homo-
 bon p. 1. tr. 7. cap. 7. q. 33. si tubilæ om sit
 consecutus. Si per triennium bene vixe-
 rit, Freytag in add. ad q. 8. n. 32. Alii tan-
 dem id remittuntur arbitrio boni viri p.
 1. cit. Hoc ipsum in specie de Confessario
 sollicitante docet Soula. tr. 2. cap. 6.
 concl. 3. n. 16. declaras, sufficienter emen-
 datum præsumi, si mulier sollicitata ter,
 vel quater ad ipsam accedens, libidinis
 expertem inveniat. Sed Bonac. ubi sup.
 tenet Confessarium emendatum denun-
 ciari debere, par. 4. tr. 5. res. 23. & p. 7. tr. 3.
 res. 63. Et Genuensis cap. 18. num. 6. li-
 mitat supradictam doctrinam, quod
 non procedat in hæresiarchis. Et Fa-
 gund pr. 2. lib. 6. cap. 4. num. 17. quod non
 procedat in ullo hæretico formali; nam
 emendatio hæretici difficile constare
 potest, & abstinere non potest quin hæ-
 resim,

*Quamvis
 aliqui id
 negent &
 assignent
 emendatio-
 nis argu-
 menta.*

resim, quam semel amplexus est, alios
 Et Confes- doceat, par. 1. tract. 4. res. 4. §. Limitat. &
 sarius de- infra. Doceretiam Bonacina ubi supra,
 nunciari Confessarium denunciandum esse, et-
 debet, etiam si statim post sollicitationem pœni-
 tereat; nam quod factum est, nequit non
 post sollici- fieri, lib. in bello §. Facta. ff. de capt. & pro-
 tationem blem. rever. Et alioqui quilibet Confes-
 pœnitent. sarius ad effugiendam denunciationem,
 Etiam si ab diceret, (pœnituisse par. 4. r. 5. resol. 22.
 iuravit sus Quæ doctrina procedit, etiam si Con-
 pensionem, fessarius ab alio denunciatus, delictum
 denuncia- ab iuravit: non quidem de eadem sollici-
 tus de alia citatione; nam iudicium in idipsum bis
 sollicita- exerceri non solet; sed de alia; nam Cui-
 tione. plex sollicitatione meretur maiorem
 Præsertim pœnam, quam vnica: & in causa hæretis
 si per seve- accedente noya probatione, reus iterū
 ret sollici- puniatur, ita etiam Bonacina ubi sup. nu-
 tando. 10. part. 4. tractat. 5. resol. 41. & recitan-
 Probabili ter olim in p. 1. tractat. 4. res. 26. Idque a
 tamen est fortiori procedit contra Sancium disp.
 non esse des 11. n. 53. Si Confessarius post abiuratio-
 nuncian- nem in sollicitando perseveraret par. 4.
 dum de solo 17. 5. resol. 21. Probabiliter tamen docuit
 licitatione Fagund. trac. 2. lib. 4. cap. 3. num. 31. non
 facta ante esse denunciandum cōfessarium de sol-
 Bullas. licitatione et commissa ante Bullas; quia
 nulla lex extenditur ad delicta præterita,
 si clarè non explicet, cap. cognoscetes,
 & c. ult. de const. Licet etiam probabiliter
 contrarium doceat Freytas quas 3.
 n. 13. par. 1. tractat. 4. res. 25. & par. 4. ar. 5.
 res. 40. & p. 7. tr. 3. res. 63.

D E N U N C I A R E
 Confessarium sollicitantem ad turpia.

9 **D** Enunciandi sunt Confessarij
 ex Bullis Summorum Ponti-
 ficum, præsertim Gregorij Decimi
 Quinzi. Qui personas, quacunque illa
 sint ad inhonestas, sive inter se sive cum alijs
 quomodolibet perpetranda, in actu Sacra-
 mentalis Confessionis, sive ante, vel post im-
 mediatè seu occasione, vel prætextu Confes-
 sionis huiusmodi, etiam ipsa Confessione non
 secuta, sive extra occasionem Confessionis in
 Confessionario, aut in loco quocunque, ubi

Confessiones sacramentales audiantur, seu
 ad Confessionem audiendam electo, simultan-
 tes ibidem Confessiones audire, sollicitare,
 vel provocare tentaverint; aut cum eis illi-
 citos, & inhonestos sermones, sive tractatus
 habuerint. Et quidem sub mortali, vt
 patet ex illis verbis prædicti decreti;
 mandante omnibus Confessarijs, vt suos pœ-
 nitentes, quos noverint fuisse ab alijs sollici-
 tatos, moneant de obligatione denunciandi,
 & c. Quæ verba quamvis præcedentes
 Bullæ non habuerint, sub hoc tamen o-
 nere vlti receptæ fuerunt.

Sub genere peccati mortalis.
 Saltem post Bullam Gregorij.

10 Vnde, etiam si Edictum Inquisito-
 rum non promulgaretur, ex vi tamen
 huius Bullæ incumbere obligatio de-
 nunciandi, vt notat Sancius disput. 11. sacerdotib.
 numero 10. part. 4. tractat. 5. resolutione 3. dum ad
 Quam ideo ex mandato D. N. Urbani confessio-
 VIII. per litteras Cardinalis Mellini a-
 pud Peyrin. in hac Bullam in §. 9. num. bantur.
 34. Archiepiscopi, & Vicarii Gener. Non solum
 tenentur Sacerdotibus ad Confessio-
 nes approbandis in ipsa approbatione
 legere, & intimare, vt nimirum ex tunc
 sciant Confessarij pœnas propositas sol-
 licitantibus, & obligationem mōnendi
 pœnitentes sollicitatos ad denuncia-
 dum part. 4. tractat. 5. res. 31. Et hæc
 obligatio non solum incumbit personæ
 sollicitatæ, vt docuit Homo bonus tra-
 1. part. 4. resolutione 51. Sed etiam alijs,
 qui id sciunt, saltem ex auditu personæ
 fide dignæ, vt ait Fagundez par. 2. lib. 4.
 cap. 3. numero 31. & observat praxis S. Of-
 ficij. par. 4. tractat. 5. resolut. 28. in fine. Et
 Quomodo autem facienda sit talis denun-
 ciatio, an præmittenda sit corre-
 ctio, quæ causa excuset à denuncia-
 do, & alia communia omnibus denun-
 ciationibus, dicta sunt supra. An Con-
 fessarius sollicitans pertineat ad Epi-
 scopum, vide V. Episcopi iurisdictio in
 Confessarios sollicitantes, nunc viden-
 dum, in quibus casibus confessarius
 comprehendatur in Bulla, & sic denun-
 ciandus.

Quæ legi debet. Et intimari sacerdotibus. dum ad confessiones approbandis in ipsa approbatione sollicitatos legere, & intimare, vt nimirum ex tunc sciant. id sciunt. Et hæc obligatio non solum incumbit personæ sollicitatæ, vt docuit Homo bonus tra. 1. part. 4. resolutione 51. Sed etiam alijs, qui id sciunt, saltem ex auditu personæ fide dignæ, vt ait Fagundez par. 2. lib. 4. cap. 3. numero 31. & observat praxis S. Officij. par. 4. tractat. 5. resolut. 28. in fine. Et Quomodo autem facienda sit talis denunciatio, an præmittenda sit correctio, quæ causa excuset à denuncia- do, & alia communia omnibus denuncia- tionibus, dicta sunt supra. An Con- fessarius sollicitans pertineat ad Epi- scopum, vide V. Episcopi iurisdictio in Confessarios sollicitantes, nunc viden- dum, in quibus casibus confessarius comprehendatur in Bulla, & sic denun- ciandus.
 Et verè nō est denuncia- cionis pœ- nitens solli- citans in Confessa- rium.
 Nec inter- pres Con- fessionis.

